

finder sig i eller på en terminal i havnen, jfr. 1974-konventionens artikel 1, nr. 6. Endvidere skal bestemmelsen efter lovudkastet ikke gælde for håndbagage, som befinder sig i eller på et køretøj.

Gældende § 201, stk. 2, bliver stk. 3 efter den foreslåede opsplitting af stk. 1. Reglen i gældende § 201, stk. 2, foreslås ændret, således at adgangen til at forbeholde sig ansvarsfrihed for tab eller skade, der indtræffer under en del af befordringen, der efter aftalen skal udføres af en anden fragtfører, alene foreligger i de tilfælde, hvor aftalen vedrører en bestemt anden fragtfører. Reglen er strengere end tilsvarende regler ved godstrans-

port, jfr. § 168, stk. 3, hvilket må ses i sammenhæng med, at en passager typisk vil være uden den fornødne kommercielle indsigt til at vurdere den risiko, der kan ligge i, at bortfragteren overlader selve transportens udførelse og ansvaret herfor til en passageren ubekendt bortfragter. Det bør herved tages i betragtning, at bortfragteren ikke selv behøver at være i besiddelse af transportmidler, og at passageren vil løbe en betragtelig risiko i den situation, hvor han kontraherer direkte med et rejsebureau, f. eks. om en krydstogt-rejse, uden at modtage nogen indicier for, hvem der faktisk skal udføre befordringen.